

CELÂL EFENDİ (BEDİÜZZAMAN'IN TALEBELİK ARKADAŞI, ŞEYH)

Siirtli Şeyh Kardeş veya kısa adıyla Şeyh Celal, 1887 senesinde Siirt'te doğmuş, yine 1973'te memleketinde Hakkın rahmetine kavuşmuştur.

Siirt'in bu tanınmış âlimi, altmış seneye yakın bir zaman imamlık vazifesinde bulunmuştu. İmamlık vazifesini fahrî olarak deruhte etmişti. Otuz yılı bulan bu hizmetinden sonra, yirmi sene de resmî olarak aynı vazifeye devam etmişti.

Şeyh Celal Efendi, Bediüzzaman'ın çok eski dostu ve arkadaşıydı. Hayatta iken aralarında şaka ve latifeler eksik olmamıştı. Birinci Cihan Harbine Bediüzzaman ile beraber iştirak etmişti.

İki arkadaşın lâtifesi:

Bediüzzaman'ın ilmini, kahramanlığını ve yüksek faziletlerini her zaman takdirle anıyordu.

Bediüzzaman, Meşrutiyet sonrası İstanbul dönüşünde neşrettiği eserleri talebelerine okutuyormuş. Şeyh Celal ise bu eserleri (*İki Mekteb-i Musibet Şehadetnamesi*) okumadığı gibi, Bediüzzaman'a latife tarzında: "*Seyda, İstanbul'a gitmişsin, orada başından geçenleri oturup yazmışsın, şimdi de burada bunları okutuyorsun?*" deyince, Bediüzzaman da şaka yollu: "**Celal sen benim muarızım mısın yoksa?**" diye Şeyh Celal'e mukabele edermiş ve yine latife olarak "**Celal, sen benim ağzımda dikenli bir lokum gibisin. Ne yiyebiliyorum, ne de atabiliyorum**" dermiş.

Yine Bediüzzaman'la Şeyh Celal kendi aralarında daha çok gençken karar vermişler ki: "**Hiç evlenmeyelim!**" Şeyh Celal bu hatırasını da anlatarak, bu söze kendisinin sadık kalmadığını, sözünde durmadığını ifade edermiş.

Genç Said ile Celal Efendi bazen çeşitli oyunlar ve yarışmalar da yaparlarmış. Bir gün geniş bir su arkını atlamak için iddiaya girişmişler. Genç Said bu arki muvaffakiyetle atlayınca, Celal kendisinin de atlayacağını söyleyerek, hızlanıp dereye atlıyor, ama geçemiyor, suyun tam çamurlu kısmına çöküyor.

Şeyh Celal Efendi 1973 senesinde Siirt'te vefat ettiği zaman binlerce insan cenazesine katılmış, cenaze namazını da Siirt Müftüsü Raif Korkmaz Efendi kıldırılmıştır.

Bir şiir yarışması

Şeyh Celal Kardeş diyor ki:

"Birinci Cihan Harbinden evvel vefat etmiş bir zatın taziyesi için Van'ın Zeve köyüne gitmiştik. Bediüzzaman, Abdülmecid (Ünlükul), Molla Habib, Ahmed-i Cano, Muhyiddin, İbrahim ve Şükrü hep birlikte oturuyorduk.

"Bediüzzaman bize '**Her birimiz birer şiir söyleyelim. Meşhur muallakat-ı seb'a gibi hangisi beğenilirse o kabul edilsin, birinciliği alsın.**' dedi. Bunun üzerine her birimiz birer şiir söyledik. Bediüzzaman bana hitaben '**İb Kible-i Arabî yite çibi**' yani '**Kibleye yemin ederim ki senin şiirin beğenildi.**' dedi. Söylediğim şiir de şuydu:

*"Birinci beyitteki '**Habib**' kelimesiyle Bediüzzaman'a, '**Mecid**' kelimesiyle kardeşi Abdülmecid'e işaret ediyor.*

*"İkinci beyitteki '**Habib**' kelimesiyle Molla Habib'e, '**ahmed**' kelimesiyle Ahmed-i Cano'ya, '**Celal**' kelimesiyle bana, '**Muhyi**' kelimesiyle Muhyiddin'e işaret ediyor.*

*"Üçüncü beyitteki '**İbrahim**' kelimesiyle Molla İbrahim'e '**Şükrü**' kelimesiyle de Molla Şükrü'ye işaret ediyor.*

"Şiirin mânası":

1. Ey Zeve köyü, Said ile saadete ermiş bulunuyorsun. Abdülmecid ile büyük bir izzet ve ref'ete sahip oldun.
2. Bediüzzaman Said, Abdülmecid, Habib, Ahmed ile seni ferahlandırdılar. Veya ikisi (Said ile Abdülmecid) Habib ile sana, Ahmed'i verip onunla ferahlandırdılar.(1)
3. Tepelerin İbrahim'e, âşkın maşukuna olan arzu ve temennisi gibidir. Seni mecd ve güzel vasıflarla yaratana şükür ederim."

1. Birinci Cihan Harbinde Milis Miralay Bediüzzaman, Rus ve Ermenilere karşı kahramanca çarpışırken fedakâr talebelerinden Molla Habib'i Gevaş'ta ve Molla Ahmed-i Cano'yu da Zeve'de şehit vermiştir.

(Son Şahitler kitabının, birinci cildinden derlenmiştir...)